

УДК 504.58:619:615

ВЕРЕД П.І., канд. с.-г. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛАТЕНТНИЙ ДЕФІЦИТ ФЕРУМУ ПРИ АЛІМЕНТАРНІЙ АНЕМІЇ ПОРОСЯТ

Аліментарна анемія є клініко-гематологічним синдромом, викликаним порушенням синтезу гемоглобіну, що виникає внаслідок дефіциту в організмі незамінних факторів живлення, у першу чергу Феруму, Купруму, Кобальту, вітамінів С і В₁₂ тощо. У розвитку ферумдефіцитного стану при аліментарній анемії розрізняють дві стадії: прихованого (латентного) дефіциту Феруму і ферумдефіцитної анемії. За першої стадії проходить зменшення запасного, транспортного, інколи і тканинного Феруму, в той час, як кількість гемоглобінового Феруму не змінюється. У другу стадію в організмі знижуються всі метаболічні фонди Феруму.

При цьому спочатку гемоглобіновий фонд Феруму не зменшується, а відмічається тенденція до зниження концентрації гемоглобіну в межах нормальних величин – сидеропенія без анемії.

Для нормального розвитку поросяти потрібно 7–15 мг цього біоелемента на день, тоді як з молоком матері витрати його покриваються лише в кількості 1 мг. Такий незначний резерв швидко вичерпується і в організмі наростає дефіцит Феруму, обумовлюючи виникнення анемічного стану.

Якщо в цей період не поповнити запаси Феруму з інших джерел, то в організмі новонародженого поросяти поступово розвивається ферумдефіцитна анемія.

Дуже чутливими тестами щодо визначення анемічного стану є вміст Феруму в сироватці крові та стан загальної залізовв'язуючої здатності сироватки крові (ЗЗЗЗ). Комплексна оцінка цих показників дозволяє чітко встановити діагноз на анемію та призначити адекватний курс лікування. Таким чином можна виявити захворювання навіть на початковій стадії, коли вміст гемоглобіну та кількість еритроцитів ще знаходяться в межах норми.

Аналізуючи результати досліджень, приходимо до висновку, що у поросят контрольної групи розвивався ферумдефіцитний стан організму, який проявлявся нижчою концентрацією сироваткового феруму та вищою ЗЗЗЗ на 15-й день життя відносно дослідних груп, де застосовували антианемічні препарати (ферокол, урсоферан, ферибіон, фердекстран В₁₂ та біомет) на статистично вірогідну величину ($p < 0,001$). На 30-й день ЗЗЗЗ та кількість цього елемента в сироватці крові у поросят контрольної групи залишились на попередньому рівні (15-й день від народження), але кількість сироваткового феруму була на статистично вірогідну величину нижчою, а ЗЗЗЗ – більшою у порівнянні з тваринами з дослідних груп

($p < 0,001$).